

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Ing. F. B.**, zast. Mgr. Ing. Daliborem Jandurou, advokátem, se sídlem Dlouhá 103/17, Hradec Králové, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského nám. 125, Pardubice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 5. 2021, č. j. KrÚ 32151/2020/130/OMSŘI/Be, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 8. 2021, č. j. 39 A 6/2021 - 36,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Přehled dosavadního řízení

[1] Žalovaný výrokem I. v záhlaví uvedeného rozhodnutí zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Pardubic ze dne 24. 8. 2020, č. j. MmP 84799/2020, sp. zn. SÚ 96888/2018/MK (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), kterým bylo rozhodnuto o umístění stavby „I/2 Pardubice, jihovýchodní obchvat“ na specifikovaných pozemcích.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu, kterou krajský soud odmítl v záhlaví uvedeném usnesením. Krajský soud konstatoval, že rozhodnutí žalovaného bylo vyvěšeno na úřední desce žalovaného dne 14. 5. 2021 a sejmuto dne 31. 5. 2021. Rozhodnutí žalovaného tak bylo podle § 25 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, žalobci doručeno patnáctým dnem po vyvěšení, tj. dne 30. 5. 2021. Lhůta pro podání žaloby činila podle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 2 odst. 1 zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací (liniový zákon), jeden měsíc od doručení napadeného rozhodnutí žalovaného. Její konec tak připadl na 30. 6. 2021. Žaloba však byla k soudu podána žalobcem až dne 23. 7. 2021, a krajský ji proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl pro opožděnost.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Proti tomuto usnesení krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž v první řadě upozornil na to, že mu není známo, že by žalovaný řádným způsobem učinil poučovací opatření ze dne 14. 6. 2019, č. j. 63663/2019, o kterém žalovaný v napadeném rozhodnutí tvrdí, že jím poučil účastníky řízení o tom, že se jedná o stavbu dopravní infrastruktury ve smyslu § 1 odst. 2 liniového zákona, zejm. že by tento správní akt byl zákonným způsobem účastníkům řízení doručen (na doručenkou). Není nijak prokázáno, že by toto opatření bylo v souladu se zákonem po stanovenou dobu vyvěšeno na úřední desce. Z kopie předmětného opatření ze spisu vyplývá, že stěžovateli, ač byl účastníkem řízení, nikdy adresně doručováno nebylo (není ani uveden v rozdělovníku). Již tímto momentem byla podle stěžovatele porušena zásada rovného postavení účastníků.

[4] Stěžovatel dále poukázal na Oznámení o zahájení územního řízení k předmětné stavbě ze dne 27. 1. 2020, v němž o aplikaci liniového zákona není žádné zmínky. Takováto informace není ani v zahájeních územního řízení v téže věci ze dne 9. 1. 2019 a 18. 2. 2019. Stěžovatel krajskému soudu vytknul, že zcela mechanicky převzal pasáž napadeného rozhodnutí žalovaného jako jediné odůvodnění odmítnutí žaloby. Napadené usnesení však nemůže obstát, neboť řízení dle liniového zákona zákonným způsobem vedeno nikdy nebylo. Zkrácení lhůt dle liniového zákona je svou povahou a dopadem do práv účastníků řízení totožné, jako shodné zkrácení lhůt shledané Ústavním soudem jako protiústavní při rozhodování o zákoně č. 544/2005 Sb., o výstavbě vzletové a přistávací dráhy 06R – 24L letiště Prahy Ruzyně, který Ústavní soud zrušil nálezem sp. zn. Pl. ÚS 24/08.

[5] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil se závěry krajského soudu. Uvedl, že své rozhodnutí považuje za dostatečně a přezkoumatelně odůvodněné, a odkázal na závěry v něm uvedené.

III. Posouzení kasační stížnosti

[6] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti dle § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Neshledal vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Podle § 72 odst. 1 s. ř. s., *žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.*

[9] Podle § 2 odst. 1 liniového zákona, *lhůty pro podání žalob k soudům k přezkoumání nebo nabrání správních rozhodnutí vydaných v řízeních podle § 1 se zkracují na polovinu. O žalobách rozhodne soud ve lhůtě 90 dnů. Ustanovení předchozí věty obdobně platí i pro řízení o opravných prostředcích proti rozhodnutí soudu o žalobě.*

[10] Podle § 25 odst. 2 správního řádu, *doručení veřejnou vyhláškou se provede tak, že se písemnost, popřípadě oznámení o možnosti převzít písemnost, vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje; na písemnosti se vyznačí den vyvěšení. Písemnost nebo oznámení se zveřejní též způsobem umožňujícím*

pokračování

dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost podle věty druhé.

[11] K námitce stěžovatele, že žalovaný řádným způsobem nedoručil oznámení ze dne 14. 6. 2019, č. j. 63663/2019, v němž účastníky řízení poučil, že se jedná o stavbu dopravní infrastruktury ve smyslu § 1 odst. 2 liniového zákona, Nejvyšší správní soud v prvé řadě uvádí, že z obsahu správního spisu vyplývá, že toto poučení bylo doručeno účastníkům řízení uvedeným v rozdělovníku, nikoli však stěžovateli. Z písemného vyhotovení tohoto poučení založeného ve správním spise není zřejmé, zda bylo vyvěšeno na úřední desce Magistrátu města Pardubic, neboť je na něm vyznačeno pouze datum jeho vypravení. Stěžovateli tedy lze přisvědčit potud, že mu adresně doručováno nebylo a ve spisu není prokázáno, že by toto opatření bylo v souladu se zákonem po stanovenou dobu vyvěšeno na úřední desce. Stěžovateli je dále třeba přisvědčit v tom, že ve veřejné vyhlášce Magistrátu města Pardubic – *Oznámení o zahájení územního řízení a pozvání k ústnímu jednání* ze dne 9. 1. 2019 ani v navazujících oznámeních o zahájení územního řízení a pozvání k ústnímu jednání ze dne 27. 1. 2020 s 18. 2. 2019 není uvedeno, že se jedná o stavbu dle liniového zákona.

[12] V posuzované věci se však nejedná o přezkum zákonitosti postupu žalovaného, resp. Magistrátu města Pardubic v územním řízení, ale pouze o posouzení včasnosti žaloby. Pro posouzení této otázky považuje Nejvyšší správní soud za rozhodující nikoli obsah výše uvedených písemností Magistrátu města Pardubic a postup při jejich doručování, ale skutečnost, že v žalobou napadeném rozhodnutí žalovaného je jasně uvedeno, že se jedná o stavbu dopravní infrastruktury ve smyslu § 1 odst. 2 liniového zákona (str. 4 napadeného rozhodnutí). Totéž je uvedeno na několika místech rovněž v prvostupňovém rozhodnutí a uvádí to též sám stěžovatel ve svém odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 8. 9. 2020. Stěžovatel tudíž byl v průběhu řízení před správními orgány prokazatelně informován, že se jedná o stavbu dle liniového zákona a této skutečnosti si musel být vědom i při podání žaloby. To platí tím spíše, že byl již při podání žaloby zastoupen advokátem, tj. profesionálem v oboru práva, který je osobou práva znalou. Vědomost stěžovatele o právním režimu předmětné stavby vyplývá i z toho, že žalobu podal v souladu s § 7 odst. 4 s. ř. s. u místně příslušného Krajského soudu v Ostravě, který je místně příslušný k řízení o žalobě proti rozhodnutí, kterým se umístí uje nebo povoluje stavba dopravní infrastruktury podle § 1 odst. 2 písm. a) nebo b) liniového zákona. Ostatně, že napadené rozhodnutí je rozhodnutím dle právě citovaného ustanovení liniového zákona, uvedl sám stěžovatel již v žalobě. S ohledem na k výše uvedené nepovažuje Nejvyšší správní soud v posuzované věci za přílehlavé a opodstatněné námitky stěžovatele, že byla porušena zásada rovného postavení účastníků územního řízení a že kasační stížností napadené usnesení krajského soudu nemůže obstát, neboť zákonu konvenčním způsobem řízení dle liniového zákona vedeno nikdy nebylo.

[13] Přílehlavý není ani poukaz stěžovatele na nálezh Pl. ÚS 24/08. Liniový zákon se totiž týká mimo jiné dopravní infrastruktury podle § 1 odst. 2 písm. a) a b) tohoto zákona, tj. neurčitého počtu blíže neurčených a nekonkretizovaných staveb, nikoli konkrétní a zcela určité vymezené stavby, jako tomu bylo v případě zákona č. 544/2005 Sb., který Ústavní soud z tohoto důvodu shledal protiústavním z důvodu neodůvodněné nerovnosti a výše uvedeným nálezem jej z tohoto důvodu zrušil.

[14] Nejvyšší správní soud uzavírá, že rozhodnutí žalovaného bylo vyvěšeno na úřední desce žalovaného dne 14. 5. 2021. Stěžovateli tak bylo podle § 25 odst. 2 správního řádu doručeno dne 30. 5. 2021. Lhůta pro podání žaloby činila podle § 72 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 2 odst. 1 liniového zákona jeden měsíc, tj. uplynula dne 30. 6. 2021. Ze záznamu o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu krajského soudu vyplývá, že žaloba

byla u krajského soudu podána dne 23. 7. 2021, tj. opožděně. Krajský soud proto postupoval správně, pokud žalobu pro opožděnost odmítl.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[15] Nejvyšší správní soud shledal nedůvodnými všechny stěžovatelem uplatněné námitky, kasační stížnost je proto nedůvodná. Nejvyšší správní soud tedy dle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. kasační stížnost zamítl.

[16] Zároveň Nejvyšší správní soud rozhodl o nákladech řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v řízení úspěch, a právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Procesně úspěšnému žalovanému pak nevznikly v řízení náklady přesahující rámec nákladů jeho běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. října 2021

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu